

Poduzetnici odbacuju sudove

Umjesto da pravosuđe brzo rješava parnice i oslobađa imobilizirana sredstva za potrebe biznisa, privreda se okreće kreativnijem rješenju - rješava se sudova, u doslovnom smislu riječi sve češće izbjegava sud kad su u pitanju parnice. Rapidno opadanje broja privrednih parnica traje od prošle godine, ali se iz banalnog razloga nedovoljno ističe. Sa strane političkog i pravosudnog vrha ne maše se time jer bi bilo krajnje pretenciozno u vlastite zasluge upisati tuđe, a ignorirati što nisu uvedene stimulacije kojima se dodatno olakšava privredi situacija u kojoj se brzo i kvalitetno rješavaju ne samo sporovi nego i poremećeni odnosi. Riječ je, naravno, o mirenjima i sudskim nagodbama čija se faza **razvoja** u nas mjeri s nastankom embrija, a nije tako u razvijenim ekonomijama gdje biznis nema vremena čekati. Bilanca **mirenja** i nagodbi kao načina rješavanja sporova tamo varira u rasponu od 20 do 85 posto. Ipak drastično pada broj parnica koje u dvostruko manjem broju vode privredni subjekti. Od 52.000, koliko ih je bilo 2005., lani su parnice srezane na "samo" 23.000. Mada je i to uteg za ostvarenje standarda brzine suđenja, ipak je dobar znak zdravlja u privredi i rastuće poslovne etike da će manje pritiskati. Poznavatelji pravosudnih prilika tumače kao dobar signal što parnične "škare" nisu bile u rukama ni sudstva ni Vlade, a primjećuju da ih koristi vitalniji dio privrede. U tom je slučaju riječ o 50.000 poslovnih partnera koji se zbog rješenja pravnih pitanja o (ne)spornom ispunjenju obveze nisu pojavili s odvjetnicima na sudovima. Pronašli su sami rješenje i odbacili ideju suda. Mnogi su navodno sve skloniji da za rješenje spora ne traže klasičnu pomoć suda. Stručnjaci to interniraju kroz osviještenost uprava koje nastoje sačuvati dobre poslovne odnose po cijenu popuštanja u dijelu glavnice ili kamata, obročnom plaćanju i slično. Za potvrdu započetog trenda čekaju se podaci iz 2007., no na vidjelo izlazi koliko Vlada zaostaje u reformama, posebno pravosudnoj. Dok se stvara nova poslovna kultura koja je ključ za konkurentnost tvrtki, možemo samo nagađati koliko je parnica moglo biti manje, a koliko više novca ubrizgano u poslove tijekove da je Vlada "zagrizla" u projekat nagodbi i **mirenja**. **Strategija razvoja** alternativnih rješavanja sporova postoji, no da je politička elita stimulirala taj projekt u praksi se moglo raditi o višestruko slabijem pritisku parnica na sudstvo. Objašnjenje propusta na strani Vlade što nije upisala taj poen nalazi se u sferi proračuna, točnije kod ministra financija. Nije moguće propagirati rješavanje sporova mirnim putem, poticati na to suce, a moliti Boga da se ne vide fige u džepu. Kod toga država kao stranka u postupku ne može opstati kao objesan parničar, tuženik s oko šest milijardi kuna vrijednih sporova, a procjene su da ih 70 posto gubi. Tad mora osigurati sredstva u proračunu da ih brzo plati, a pitanje je iz čega i kako.